

[Justitsministeren]

ikke sige mere om den side af sagen. Jeg er bare nok nødt til at sige, at der er ikke mange ressourcer at omfordele, og derfor er det, der er muligt, at efterhånden som ressourcerne bliver større – og det skulle de gerne blive – kan man så sætte ind dér, hvor udviklingen viser, at der er de største behov. Og det er jo ikke sikkert, at det falder generelt på området uden for hovedstaden. Det falder formentlig – det er mit indtryk i al fald – på ganske bestemte steder, og det kan så være de steder, hvor man med en relativt lille indsats i mandskabsstyrke kan opnå ganske betydelige resultater. Jeg er i hvert fald selv temmelig imponeret af, hvad velfungerende, forholdsvis beskedne, men dygtige uropatruljer har været i stand til at fjerne – eller næsten fjerne – af problemer af den art, vi har diskuteret i dag.

Fru Nathalie Lind stillede mig også det spørgsmål, om jeg var i stand til konkret at sige noget om den udvidelse af politistyrken, jeg sagde noget om i indledningen. Der er et ændringsforslag til finansloven på vej, og det giver mulighed for, at man dels påbegynder den udvidelse af den nuværende mandskabsstyrke, som er begrundet i ferieforlængelsen, dels derudover giver mulighed for en udvidelse af mandskabsstyrken.

Fru Nathalie Lind ved, at der er rimelige eller forståelige problemer med hensyn til at udvide uddannelseskapaaciteten. Det er mit indtryk, at det forslag, der er på vej til finansudvalget og dermed til folketinget, er et forslag, der ligger så tæt op ad det mulige, hvis der skal ske noget forholdsvis hurtigt i form af udvidelse af uddannelsen. Det ligger så tæt op ad det mulige, som man næsten kan forsvare.

Jeg vil også godt give den oplysning, at det ikke alene bliver den egentlige politistyrke, men også de funktionærer og medarbejdere af forskellig art, der er en forudsætning for politistyrkens udadvendte arbejde, der foreslås en udvidelse for.

Dermed er jeg på vej ind i besvarelsen af det problem, som fru Ebba Strange lige nævnte. Fru Ebba Strange sagde, at der er jo egentlig ikke nogen undersøgelse, der viser, hvor stor en udvidelse af politistyrken det er rigtigt at foretage. Altså hvor stor skal en politistyrke være? Det er jeg naturligvis i princippet enig i, men der foreslås jo heller ikke en meget overdreven og meget drama-

tisk udvidelse af politistyrken; der foreslås en udvidelse, der skal have tre hovedformål. Den skal medføre en højere opklaringsprocent, for den har været ubehageligt faldende i de senere år for en lang række forbrydelsers vedkommende. Den skal derudover give mulighed for mere patruljering. Om det så skal være kørende eller gående, eller hvordan det skal være, skal jeg ikke kunne sige, men mere patruljering velanbragt af præventive grunde er det andet hovedformål. Det tredje hovedformål er at give politiet mere tid til forebyggende arbejde i al almindelighed.

Jeg er meget glad for de anerkendende bemærkninger, der faldt om nytten af at sætte ind i de lokale områder. Der var måske nok en og anden udtalelse, jeg ikke helt kan være enig i, men bemærkningerne om, hvor vigtigt det er, at det fungerer i kommunerne, samvirket mellem politiet, de sociale myndigheder og skolemyndighederne og i det hele taget alle de lokale myndigheder, er jeg meget, meget enig i, og det er på det område, jeg tror, at politiet på den lidt længere sigt har virkelige gode muligheder for at gøre en indsats, der har en virkelig gedigen virkning.

Så vil jeg gerne gøre to afsluttende bemærkninger. Den ene skal være en uddybning af det, jeg sagde om spiritusmisbruget. Jeg tror, jeg nævnte i hovedindlægget, at det er vanskeligt at skaffe præcist statistisk materiale, der viser, hvordan spiritusmisbrug og kriminalitet hænger sammen, men i en lille redegørelse, som det kriminalpræventive råd har sendt mig i anledning af forespørgselsdebatten i dag og i anledning af de muligheder, der er for at få udvidet bevillingerne til det kriminalpræventive råd, har jeg især hæftet mig ved følgende fire linjer, som jeg godt vil have lov at citere:

»Det er rådets opfattelse, at en neddæmpning af volds-kriminalitet også må omfatte indsatser mod alkoholforbrug og -misbrug. Interviewundersøgelser af voldsofre tyder således på, at mindst 1/3 af ofrene og mindst 2/3 af gerningsmændene var påvirkede af alkohol.«

Jeg vil godt advare imod, at man forstår tallene alt for håndfast og alt for firkantet, for jeg kender ikke den præcise basis for tallene, jeg ved ikke, hvor repræsentativt udsnittet er først og fremmest, men det svarer til den erindring, jeg har fra mange drøftelser